

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **H. W.** nar. X., bytom v P. ul. č. X., proti odporcovi **Mesto Prešov**, Hlavná ul. č. 73, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu z 8. júna 2011 číslo X., na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 3. decembra 2010, č.k. 2Sp/17/2010-15, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 3. decembra 2011, sp. zn. 2Sp/17/2010- 15 **z r u š u j e** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove rozsudkom z 3. decembra 2011, sp. zn. 2Sp/17/2010-15, podľa § 250j ods. 1 OSP potvrdil rozhodnutie odporcu z 8. júna 2011 číslo X., o uznaní navrhovateľky za osobu odkázanú na sociálnu službu v zariadení pre seniorov podľa § 12 ods. 1 písm. c) č. 1 a § 35 zákona č. 448/2008 Z.z. sociálnych službách a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnych službách“).

Súd prvého stupňa po preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu pri vydaní rozhodnutia správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy OSP dospel k záveru, že odporca rozhodol po dostatočne vykonanom dokazovaní a riadne zistil skutočný stav vecí. Vychádzal z názoru, že posúdenie stupňa odkázanosti na základe žiadosti navrhovateľky bolo v súlade s ustanoveniami zákona o sociálnych službách.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol s poukazom na § 250k ods. 1 OSP tak, že navrhovateľka nebola v konaní úspešná, preto jej náhrada trov nepatrí a úspešný odporca nemá právo na ich náhradu.

Proti rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka odvolanie. Nesúhlasila s posúdením odkázanosti na inú fyzickú osobu V. stupňa vzhľadom na zistené bodové ohodnotenie, lebo podľa Prílohy č. 3 zákona o sociálnych službách ohodnotenie zdravotného stavu štyridsiatimi piatimi bodmi zodpovedá zaradenie do IV. stupňa odkázanosti. Žiadala preto o opätovné preskúmanie stupňa odkázanosti podľa Prílohy č. 3 cit. zákona.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny. Uviedol, že podkladom pre rozhodnutie o žiadosti navrhovateľky pre posúdenie odkázanosti na sociálnu službu zo 7. mája 2010 boli posudok o odkázanosti na sociálnu službu, lekársky posudok a sociálny posudok, ktoré bez nejasnosti a vnútorných rozporov objektívne posúdili skutočný stav vecí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 250s OSP) bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky treba vyhovieť.

Podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona o sociálnych službách, v zariadení pre seniorov sa poskytuje sociálna služba fyzickej osobe, ktorá dovŕšila dôchodkový vek a je odkázaná na pomoc inej fyzickej osoby podľa prílohy č. 3

Podľa prílohy č. 3, bodu B. (Zaradenie do stupňa odkázanosti fyzickej osoby na pomoc inej fyzickej osoby na základe dosiahnutých bodov a určenie rozsahu odkázanosti) počet dosiahnutých bodov - 45 je zaradených do IV. stupňa odkázanosti, s priemerom rozsahu odkázanosti 6-8 hodín za jeden deň a 180 - 240 hodín za mesiac.

Zo spisov vyplýva, že navrhovateľka požiadala odporcu 7. mája 2010 o poskytnutie pobytovej služby v zariadení pre seniorov. Odporca podľa § 80 písm. d/ zákona o sociálnych službách 8. júna 2010 zadovážil posudok o odkázanosti na sociálnu službu. Na základe lekárskeho posudku zo 14. mája 2010 a sociálneho posudku zo 7. júna 2010 bola navrhovateľka uznaná za osobu odkázanú na pomoc inej fyzickej osoby s tým, že stupeň jej odkázanosti na pomoc fyzickej osoby je V.

Posudzovanie odkázanosti navrhovateľky na pomoc inej fyzickej osoby pri jednotlivých činnostiach bolo 6. apríla 2010 vykonané podľa prílohy č. 3 bod A/ (Spôsob posudzovania odkázanosti fyzickej osoby na pomoc inej fyzickej osoby pri jednotlivých činnostiach) a navrhovateľka podľa jeho záverov dosiahla 45 bodov.

V posudku o odkázanosti na sociálnu službu z 8. júna 2010 došlo však zo strany správneho orgánu alebo k počítacej chybe, alebo posudok obsahuje rozpory medzi zaradením do stupňa odkázanosti a podkladmi, ktoré boli pre toto zaradenie rozhodujúce. Údaje, ktoré boli uvedené v zázname zodpovedajú zaradeniu navrhovateľky do IV. skupiny odkázanosti. Namiesto zaradenia do IV. stupňa odkázanosti v zmysle prílohy č. 3 bodu B zákona o sociálnych službách v sociálnom posudku však správny orgán nesprávne zaradil navrhovateľku do V. stupňa odkázanosti, ktorému zodpovedá dosiahnutie 25 - 44 bodov. Túto chybu v zaradení ponechal bez povšimnutia aj súd prvého stupňa, hoci správne zaradenie navrhovateľky do stupňa odkázanosti mohlo mať vplyv na vyhodnotenie skutočností, rozhodujúcich pre jej prijatie do zariadenia pre seniorov. Námietka navrhovateľky o nedostatočnom zistení skutkového stavu je preto dôvodná.

Nesprávny údaj o V. stupni odkázanosti navrhovateľky mal za následok, že z rozhodnutia odporcu nemožno zistiť, či tento nesprávny údaj nemal vplyv na vecnú správnosť jeho rozhodnutia a či chybné zaradenie navrhovateľky do V. stupňa odkázanosti na pomoc inej osoby nespôsobilo, že nebola prijatá do zariadenia pre seniorov.

Z toho dôvodu odvolací súd pokladá nesprávne zistenie stupňa odkázanosti navrhovateľky na cudziu pomoc za takú chybu, ktorá mohla mať vplyv na rozhodnutie odporcu o poskytnutí sociálnej služby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nestotožnil s právnym názorom Krajského súdu v Prešove, že rozhodnutie odporcu, ktorým uznáva navrhovateľku za osobu odkázanú na sociálnu službu v zariadení pre seniorov je zákonné, pretože z neho nemožno zistiť, či nesprávne označenie stupňa odkázanosti navrhovateľky na pomoc inej osoby mohlo ovplyvniť záver o jej zaradení do zariadenia pre seniorov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil preto vecnú nesprávnosť odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, preto podľa § 220 OSP napadnutý rozsudok súdu

prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie s tým, že úlohou súdu prvého stupňa bude znova vecnú správnosť rozhodnutia odporcu znova posúdiť s prihliadnutím na obsah vykonaného dokazovania správneho orgánu nie je potrebné dokazovanie o odkázanosti navrhovateľky na sociálnu službu doplniť vykonaním nového šetrenia.

Súd prvého stupňa súčasne s rozhodnutím vo veci samej rozhodne aj o trovách odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. decembra 2011

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová